

**«ФІНАНСОВА СПРОМОЖНІСТЬ ОБ'ЄДНАНИХ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ОЧІКУВАННЯ ТА РЕАЛІЇ»
29-30 листопада 2017 року (Рівне - Луцьк)**

С.В. Майстро, д.держ.упр., проф.

Ю.Г. Батир, к.ек.наук, доц.

Національний університет цивільного захисту України,
м. Харків.

**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИЗМУ В
РЕГІОНАЛЬНАХ УКРАЇНИ**

У більшості країн світу державна туристична політика впроваджується безпосередньо через центральні органи виконавчої влади, національні туристичні організації, інші інститути, а також опосередковано за допомогою правових важелів підтримки туристичної інфраструктури та міжнародної політики. [4].

Індустрія туризму сьогодні є однією з найбільших високоприбуткових і найбільш динамічних галузей економіки, у якій зайнято понад 130 млн. осіб, тобто кожен шістнадцятий працівник у світі. На частку туризму припадає 10% світового валового національного продукту, 11% міжнародних інвестицій. [2]

У європейських країнах депресивні регіони розглядають культурну спадщину і культурний туризм як джерело розвитку. Інтеграція окремих пам'яток культурної спадщини в туристичну мережу стимулює затвердженню окремих програм реставрації, відкриття нових музеїв, ресторанів з традиційною кухнею. [3]

Принципами сучасної туристичної політики європейських країн є децентралізація, делегування повноважень органам місцевого самоврядування, підтримка місцевих ініціатив, розвиток усіх форм туризму, всебічна співпраця державного та приватного секторів.

Україна має значний потенціал для розвитку в'їзного і внутрішнього культурного туризму. На державному обліку в Україні перебуває понад 130 тис. пам'яток, серед яких пам'ятки, архітектури, містобудування, садово-паркового мистецтва та ландшафтні [2].

Для удосконалення рекреаційно-туристичної діяльності велике значення має інформація про навколишнє середовище, яке включає демографічні, науково-технічні, політико-правові, соціально-культурні, природні та економічні фактори. [1]. По-друге, необхідно деякі з загальнодержавних податків і зборів передати на місцевий рівень, наприклад плата за забруднення навколишнього природного середовища, плата за землю, плата за патент на окремі види торговельної діяльності.

Назріла необхідність надати відповідні повноваження органам місцевого самоврядування щодо розвитку туризму в регіонах. Це сприятиме оздоровленню економіки в регіонах, соціальному захисту його населення та поліпшенню ситуації в туризмі загалом.

Список літератури

1. Бакурова А.В., Діденко А.В. Матеріали I Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції "Проблеми формування нової економіки XXI століття". – Львів, 2011. – С.89-94.
2. Барна М.Ю. Концептуальні підходи до розвитку культурного туризму / М.Ю. Барна // Матеріали наукової конференції "Актуальні проблеми економіки і торгівлі в сучасних умовах євроінтеграції" (м. Львів, 11-12/05 2017 р.). - Львів: ЛТЕУ, 2017. - 440 с. - С.62-64.
3. Бурак Д.І. Особливості функціонування системи туристичного бізнесу // Д.І. Буряк / Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами - Луцьк: Луцький НТУ, 2016. - Ч.3. - С.82-84.

4. Домбровська С.Н. Державне регулювання туристичної галузі України: монографія / С.Н.Домбровська, О.М. Білотіл, А.Л. Помаза-Пономаренко – Х.: НУЦЗУ, 2016. – 196 с.